

Grant Cary (1904-1986) :

Hollywoodsky herec pôvodom z Anglicka. Dokonale ladil so svetom dlhých cigár, naleštených limuzín a nenútenej konverzácie. Prudko elegantný anglický džentlmen s neodolateľnou jamkou na brade, kraľoval filmovému plátnu v zlatých časoch Hollywoodu. Svojím jedinečným štýlom spojil noblesu s humorom a pomohol vzniknúť žánru bláznivej komédie.

Bol vysoký, tmavý a dobre vyzeral. Pod jeho uhladenými mravmi sa však skrývala tichá rezervovanosť, istý chlad, ozývajúci sa vo všetkých 72 filmoch, kde hral. Jeho filmové partnerky sa častejšie usilovali o neho než on o ne. To všetko tvorilo značku Cary Grant, ktorá bola starostlivým výrobkom muža menom Archibald Leach.

„Imidž, ktorý si vymyslel v polovici 30. rokov, bol stvorený z jeho fantázií, z toho, čím chcel byť od začiatku,“ písali o ňom. A na začiatku nebolo ani stopy po noblese a uhladenosti.

Na detstvo malého Archieho v tmavých uličkách anglického Bristolu padol najtmavší tieň, keď mal deväť rokov. Raz prišiel domov zo školy a povedali mu, že matka odišla k moru. Už sa nevrátila. Až po dvadsiatich rokoch zistil, že bola v ústave pre duševne chorých. „Hranie som si vybral, pretože som chcel cestovať. Bristol bol veľký prístav s množstvom lodí, ktoré vozili ľudí do celého sveta. To ma bavilo.“

V štrnástich utiekol zo školy k varietnému divadlu Boba Pendera. Naučil sa pantomíme rovnako ako akrobacii a kočoval s divadlom. V júli 1929 ho vybrali medzi osem Penderových chlapcov, čo zamierili do Ameriky. Ich predstavenie s názvom *Good Times* sa hralo spolu 456-krát, čo poskytlo Archiemu čas na aklimatizáciu. Do Británie sa viac nevrátil. Vystupoval v malých divadlách, ako „dlháň“ pochodoval na dvojmetrových chodúľoch v newyorskom zábavnom parku. Dostal angažmán v muzikálovom divadle na Broadwayi. Noviny písali o „driečnom mladom Angličanovi, ktorého meno si treba pamätať.“

Do Hollywoodu vstúpil v roku 1932 triumfálne. Hneď v prvom roku natočil sedem filmov, i keď v nich hral len malé úlohy. Zato však s veľkými hercami, ako napríklad s Marlene Dietrichovou v *Plavovlasej Venuši*. To už z neho bol Cary Grant. „V Hollywoode sa objavil nový herec typu Clarka Gablea, šarmantný anglický elegán a silná herecká osobnosť,“ písali.

Keď mu v roku 1937 vypršala zmluva so spoločnosťou Paramount, stal sa nezávislým a vyberal si filmy sám podľa scenárov. V úspešných bláznivých komédiách vždy vystupoval s noblesou šľachtica. „Každý chce byť Cary Grant. Dokonca i ja chcem byť Cary Grant,“ vyhlásil svojho času. Po jeho boku defilovali hollywoodske krásy, on sám však najviac obdivoval Grace Kellyovú. „Bola to najúžasnejšia herečka, s akou som kedy pracoval. Mala myseľ ostrú ako britva a vedela sa dokonale uvoľniť,“ vyjadril sa. Vo filme *Chyťte zlodeja* (1955) Alfreda Hitchcocka s ňou mohol čiastočne improvizovať, pokiaľ išlo o dialógy.

Veľmi úspešný bol i iný Hitchcockov film, *Na sever severozápadnou dráhou* (1959) s legendárnou scénou, v ktorej Grant uteká kukuričným poľom pred nízko letiacim vrtníkom. V romantickom trileri *Šaráda* (1963) s Audrey Hepburnovou (so slávnou Audreyinou replikou: „Zaujímalo by ma, ako dostaneš holiacu britvu do tej jamky na brade...“) si podľa vlastných slov náhle začal pripadať príliš starý.

S herectvom skončil, keď mal 62 rokov. „Už ma to nebavilo.“ A stal sa otcom. S Dyan Cannonovou, ktorá bola od neho 36 rokov mladšia, mal dcéru Jenifer, svoje jediné dieťa. To už mal za sebou tri nepodarené manželstvá. To štvrté s Cannonovou tiež vydržalo len tri roky. Najdlhšie žil so svetlovlasou kráskou Betsy Drakeovou, ktorú spoznal na palube parníka Queen Mary cestou z Anglicka do USA. Kvôli nej na dva roky prestal filmať a spoločne oboplávali svet. Lenže potom prepadol depesiám, ktoré sa skončili rozvodom v roku 1962. Betsy ho obvinila z „duševného týrania“ a nazvala ho „surovcom, násilníkom, narkomanom a sukničkárom.“

Napriek tomu sa oženil piatykrát, s redaktorkou Barbarou Harrisovou, ktorá bola o päťdesiat rokov mladšia. „Väčšiu časť života som kolísal medzi Archiem Leachom a Carym Grantom, ani jedným som si nebol istý a o oboch som pochyboval,“ priznal raz. Zomrel 19. novembra 1986 na srdcový záchvat. Nemal žiadny pohreb a

jeho popol bol rozptýlený v Kalifornii. Presne tak, ako si to želal.